

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 13. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 30 grudnia 1935 r. L. D. IV. 36172/2/35 w sprawie skażenia tłuszczów i olejów ługiem potasowym. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 1935 r. o zniesieniu Sądu Grodzkiego w Niewachlowie w okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1936 r., Nr. 2, poz. 4).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

13.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 36172/2/35

w sprawie skażenia tłuszczów i olejów ługiem potasowym.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie § 5 p. II rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21 sierpnia 1935 roku o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 421 z 1935 r.) Ministerstwo Skarbu zezwala na użycie do skażenia tłuszczów i olejów narówni z wymienioną w rozporządzeniu żywicą drzew iglastych i z dopuszczonymi okólnikiem L. D. IV. 24267/2/35 ługiem sodowym i ługiem wapniowym, jesczce 33% (wagowo) wodnego roztworu ługu potasowego (33% KOH) w ilości nie mniejszej niż 6% w stosunku do wagi tłuszczu lub oleju.

Skażenie tłuszczów i olejów wymienionym wyżej środkiem skażającym może mieć miejsce tylko pod kontrolą celną na polskim obszarze celnym.

Skażenie tym środkiem powinno odbywać się przez dokładne zmieszanie tłuszczu lub oleju ze środkiem skażającym, by środek ten możliwie równomiernie rozszedł się w całej masie tłuszczu lub oleju.

Tak przeprowadzane skażenie powinno być dokonane w temperaturze całej masy tłuszczu lub oleju nie mniejszej niż 60° C, przy czem tłuszcz powinien być bezzwzględnie doprowadzony do stanu ciekłego.

Pomadto przy skażaniu tłuszczów i olejów wyżej wymienionym środkiem skażającym mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów i olejów skażonych oraz tłuszczu kostnego (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 421 z 1935 r.).

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 grudnia 1935 r.

o zniesieniu Sądu Grodzkiego w Niewachlowie w okręgu Sądu Okręgowego w Kielcach.

Na podstawie art. 270 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się Sąd Grodzki w Niewachlowie.
§ 2. Terytorjum Sądu Grodzkiego w Niewachlowie włącza się do okręgu Sądu Grodzkiego w Kielcach.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1936 r., Nr. 2, poz. 4).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu

Dokonane przez Ministerstwo Skarbu tymczasowe zamknięcia dochodów i wydatków budżetowych za miesiąc grudzień 1935 r. wykazują poważne zmniejszenie się deficytu budżetowego, jako rezultat wydanych zarządzeń oszczędnościowych. Deficyt grudniowy wyniósł 11.851 tys. zł w porównaniu z 28,1 miljn. zł w listopadzie, 27,9 miljn. zł w październiku, 27,7 miljn. zł we wrześniu, 29,7 miljn. zł w sierpniu, 25,6 miljn. zł w lipcu i 36,1 miljn. zł w czerwcu r. ub.

Łączna suma dochodów w m. grudniu 1935 r. wyniosła 177.955 tys. zł, a więc o 17.802 tys. zł więcej, niż w listopadzie 1935 r. Na wzrost ten złożyły się nietylko wpływy ze specjalnego podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszy publicznych, lecz również zwiększenie dochodów z niektórych innych pozycji.

Łączna suma wydatków budżetowych wyniosła 189.800 tys. zł, przy czem na obsługę długów wydano 26,6 miljn. zł w porównaniu z 25,9 miljn. zł w listopadzie r. ub.

Porównanie wydatków budżetowych — bez kwot na obsługę długów — w grudniu 1935 r. z grudniem 1934 r. wykazuje zmniejszenie tych wydatków z 165,1 miljn. zł w grudniu 1934 r. do 163,2 miljn. zł w grudniu 1935 r., czyli o 1,9 miljn. zł.

Wydatki poszczególnych Ministerstw zamknięte zostały w grudniu 1935 r. ściśle w granicach wyznaczonych im budżetów miesięcznych.

W dniu 9 stycznia 1936 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 42, 569, 4454, 11891, 13068, 26310 i 36053 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

—oOo—

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości komunikuje: P. Minister Sprawiedliwości Czesław Michałowski przyjął w dniu wczorajszym prezesa Związku Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej red. Ścieżyńskiego, który przedstawił mu sprawę odebrania biletu wstępu na rozprawę o zabójstwo ś. p. Min. Pierackiego sprawozdawcy sądowemu redakcji „Robotnika”. Jak wiadomo, interwencja Syndykatu Dziennikarzy Warszawskich u prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie p. Kamińskiego w tej sprawie pozostała bezskuteczna. P. Minister Sprawiedliwości, zapoznawszy się ze stanem sprawy i dzielając w zupełności zapatrywania Związku Dziennikarzy zarówno na meritum, jak i na sam jej przebieg, wyraził ubolewanie, iż uprawnienia jego nie dają mu możności wpływu na bezpośredni bieg sprawy. Równocześnie P. Minister Sprawiedliwości przyrzekł prezesowi Związku Dziennikarzy zastanowić się

w przyszłości nad znalezieniem bardziej właściwych form, gwarantujących zarówno wolność sprawozdań prasowych z sądów, jak i powagę i interes wymiaru sprawiedliwości.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

W dniu 7 stycznia 1936 r. odbyła się w Ministerstwie Opieki Społecznej konferencja w sprawie Izby Pracy. W obradach, którym przewodniczył P. Wiceminister W. Jastrzębski, wzięli udział: PP.: Wiceminister dr. E. Piestrzyński, b. Ministerstwo Opieki Społecznej: Jurkiewicz, Hubicki, Simon, Ziemięcki, Jankowski i Moraczewski, przedstawiciele ruchu zawodowego i działacze społeczni w osobach pp.: Jaworowski, Kwapiński, Tomaszewicz, Urbański, Klukowski, Kościński, Kornilowicz, p. nacz. Myśliński z Min. Spraw Wewn. oraz szereg urzędników Ministerstwa Opieki Społecznej.

Obrady zagał P. Wiceminister W. Jastrzębski, który podziękował zebrany za gotowość wzięcia udziału w podjętych przez Ministerstwo pracach przygotowawczych nad zagadnieniem Izby Pracy i podkreślił, że problem samorządu świata pracy w formie projektowanych Izby nie miał ani u nas, ani zagranicą rozwiązań, któreby pozwoliły korzystać z już osiągniętych na tym odcinku doświadczeń. Dlatego też właściwych rozstrzygnięć trudności, związanych ze sprawą Izby Pracy, szukać należy przedewszystkiem w jaknajbardziej wszechstronnem i rzeczowym oświetleniu zagadnienia. Celom tym służy zwołana przez Ministerstwo Opieki Społecznej konferencja.

Z kolei głos zabrał dyr. dep. Pracy p. M. Klott, który omówił pokrótce materiały opracowane przez Ministerstwo i wskazał na podstawowe zagadnienia, które przedewszystkiem winny być w dyskusji uwzględnione.

W dyskusji zabierali kolejno głos pp.: Jaworowski, Moraczewski, Jankowski, Kwapiński, Simon, Kościński, Ziemięcki, Jurkiewicz, Hubicki i Urbański.

Mówcy ze szczególnym naciskiem podkreślali konieczność wyposażenia Izby Pracy w dostatecznie szerokie uprawnienia w zakresie udziału Izby w pracach ustawodawczych, dotyczących zagadnień pracy, przestrzegając jednocześnie przed nakładaniem na Izby zbyt licznych zadań, które rozproszyłyby działalność tych instytucji i pociągnęłyby potrzebę nadmiernej rozbudowy ich aparatu. Ponadto większość mówców wypowiedziała się za utworzeniem Centralnej Izby Pracy i stopniowym, w miarę potrzeb tworzeniem Izby regionalnych. Za tą koncepcją organizacyjną przemawiają mającymi względy na wykonywanie istotnych zadań Izby, t. j. zadań w zakresie ustawodawczym oraz względy finansowe. Przy omawianiu zagadnienia wzajemnego ustosunkowania istniejących form organizacyjnych świata pracy i Izby Pracy, szczególną wagę przywiązano do okoliczności, by Izby nie krepowały swobodnego rozwoju ruchu zawodowego.

W wyniku dyskusji stwierdzić można, że został zrobiony w toku prac nad projektem dalszy poważny krok naprzód. Obrady wykazały, iż Izby Pracy nie mogą być czemś oddzielnym, oderwanym od Państwa i muszą znaleźć w niem swe logiczne miejsce. Na to, aby się to stało, wszystkie dezyderaty i poglądy muszą być już dziś skonfrontowane z żywym organizmem życia państwowego i zharmonizowane z jego poszczególnymi instytucjami. Obrady wykazały wreszcie, że nie należy się spieszyć z powzięciem ostatecznych decyzji, należy natomiast pogłębić prowadzone prace przygotowawcze.

Ministerstwo Opieki Społecznej przestudjuje wyrażone w toku obrad opinie i zajmie wobec nich stanowisko.

Potrzeba gruntownego przestudjowania sprawy jest powodem, że w chwili obecnej trudno byłoby mówić o terminie jej załatwienia przez Rząd.